ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
DZIENNIK WOJEWÓDZKI

NR 12 KATOWICE, DNIA 5 CZERWCA 1945

Poz. **TREŚĆ:** Str.

DZIAŁ URZĘDOWY

149.

DEKRET
Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego
z dnia 7 września 1944 r.
o tymczasowych organach samorządu w ubezpieczalniach społecznych.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 5, poz. 24 z dn. 20 IX 1944 r.)

Na podstawie ustawy Krajowej Rady Narodowej z dnia 15 sierpnia 1944 r. o tymczasowym trybie wydawania dekretów z mocą ustawy Polski Komitet Wyzwolenia Narodowego postanawia a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Do czasu wydania przepisów o samorządzie w instytucjach ubezpieczeń społecznych wprowadza się tymczasowe organy samorządowe w ubezpieczalniach społecznych.

Art. 2. Organami tymczasowymi ubezpieczalni społecznej są:

1. tymczasowa rada,
2. tymczasowy zarząd,
3. dyrekcja,

4. tymczasowa komisja rewizyjna,
5. tymczasowa komisja rozjemcza.

Art. 3. Do tymczasowych organów ubezpieczalni społecznej mają odpowiednie zastosowanie przepisy ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 396) o ile przepisy niniejszego dekretu nie zawierają odmiennych postanowień.

Art. 4. (1) W ubezpieczalniach społecznych, liczących nie więcej niż 75.000 obowiązkowo ubezpieczonych, powołuje się tymczasową radę, która składa się z 18 członków.

(2) W ubezpieczalniach społecznych, liczących trwale więcej niż 75.000 obowiązkowo ubezpieczonych, powołuje się tymczasową radę która składa się z 27 członków.

(3) Dwie trzecie członków tymczasowej rady stanowią przedstawiciele ubezpieczonych, jedną trzecią przedstawiciele pracodawców.

(4) Członków tymczasowej rady powołuje Kierownik Resortu Pracy, Opieki Społecznej i Zdrowia: przedstawicieli ubezpieczonych z pośród kandydatów, przedstawionych przez organizacje zawodowe robotników i pracowników umysłowych, przedstawicieli pracodawców — z pośród kandydatów, przedstawionych przez organizacje pracodawców.

(5) Tryb przedstawiania kandydatów na członków tymczasowej rady, jak również sposób powoływania ich zastępców, ustalą szczegółowe przepisy, wydane w drodze rozporządzenia przez Kierownika Resortu Pracy, Opieki Społecznej i Zdrowia.

Art. 5. (1) Tymczasowa rada wybiera przewodniczącego z grupy ubezpieczonych i dwóch jego zastępców, a to jednego z grupy ubezpieczonych, a drugiego z grupy pracodawców.

(2) Wybór przewodniczącego i jego zastępców powinien nastąpić najdalej w ciągu 2 tygodni od dnia powołania tymczasowej rady. W razie niedojścia do skutku wyboru w tym terminie, przewodniczącego i jego zastępców mianuje Kierownik Resortu Pracy, Opieki Społecznej i Zdrowia z pośród członków tymczasowej rady z zachowaniem postanowień punktu pierwszego niniejszego artykułu.

Art. 6. (1) Tymczasowy zarząd ubezpieczalni społecznej składa się z przewodniczącego tymczasowej rady, jego zastępców i trzech członków, a mianowicie: dwóch przedstawicieli ubezpieczonych i jednego przedstawiciela pracodawców, wybieranych przez tymczasową radę ze swego grona w poszczególnych grupach (ubezpieczonych i pracodawców).

(2) Tymczasowy zarząd ubezpieczalni społecznej powinien być wybrany najdalej w ciągu dwóch tygodni od daty ukonstytuowania się tymczasowej rady.

Art. 7. (1) Tymczasowa komisja rewizyjna składa się z 5 członków i tyluż ich zastępców, wybranych przez tymczasową radę.

(2) Członków tymczasowej komisji rewizyjnej i ich zastępców wybiera tymczasowa rada z pośród swego grona — 3 z grupy ubezpieczonych i 2 z grupy pracodawców, na pierwszym posiedzeniu po ukonstytuowaniu się tymczasowej rady.

Art. 8. Uchyla się moc prawną przepisów ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 396) oraz na niej opartych rozporządzeń, o ile są one sprzeczne z postanowieniami niniejszego dekretu.

Art. 9. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Kierownikowi Resortu Pracy, Opieki Społecznej i Zdrowia.

Art. 10. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Krajowej Rady Narodowej:
(—) Bolesław Bierut

Przewodn. Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego:
(—) Edward Osóbka-Morawski

Kierownik Resortu Pracy, Opieki Społecznej i Zdrowia:
(—) Dr Bolesław Drobner

150.

DEKRET

Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego

z dnia 7 września 1944 r.

o zniesieniu dopłat pobieranych przez ubezpieczalnie społeczne od ubezpieczonych.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 4, poz. 19 z dn. 13 IX 1944 r.)

Na podstawie ustawy Krajowej Rady Narodowej z dnia 15 sierpnia 1944 r o tymczasowym trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 1, poz. 3) — Polski Komitet Wyzwolenia Narodowego postanawia a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza co następuje:

Art. 1. Znosi się dopłaty, pobierane przez ubezpieczalnie społeczne od ubezpieczonych za porady lekarskie, lekarstwa, środki lecznicze, pomocnicze i zabiegi lecznicze.

Art. 2. Uchyla się przepis art. 96 ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 396) oraz rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 28 grudnia 1933 r. o dopłatach za porady lekarskie, lekarstwa, środki lecznicze, pomocnicze i zabiegi lecznicze (Dz. U. R. P. Nr 103, poz. 815).

Art. 3. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Kierownikowi Resortu Pracy, Opieki Społecznej i Zdrowia.

Art. 4. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Krajowej Rady Narodowej:
(—) Bolesław Bierut

Przewodn. Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego:
(—) Edward Osóbka-Morawski

Kierownik Resortu Pracy, Opieki Społecznej i Zdrowia:
(—) Dr. Bolesław Drobner

151.

DEKRET

Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego

z dnia 23 października 1944 r

o zmianie ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 9, poz. 44 z dnia 25 października 1944 r.)

Na podstawie ustawy Krajowej Rady Narodowej z dnia 15 sierpnia 1944 r. o tymczasowym trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 3) Polski Komitet Wyzwolenia Narodowego postanawia a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Wymiar świadczeń i składek w ubezpieczeniu w zakresie art. 1 pkt. 1 ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 396) zmienionej rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 95, poz. 855) odbywa się na podstawie faktycznych zarobków ubezpieczonych.

Art. 2. Art. 16 ust. 1 ustawy powołanej w art. 1 niniejszego dekretu otrzymuje brzmienie: „Osoby, nie pobierające żadnego wynagrodzenia, jako to: uczniowie, terminatorzy, praktykanci, wolontariusze itd. lub zarabiający tygodniowo poniżej zł 24,— podlegają z zastrzeżeniem art. 139 ust. 3, 4, 5 i 6 ubezpieczeniu według zarobku, oznaczonego na 24 zł tygodniowo."

Art. 3. Uchyla się art. 6a, art. 8 ust. 1 zdanie 2 i 3 oraz art. 13 ust. 2 pkt. 1 ustawy powołanej w art. 1 niniejszego dekretu.

Art. 4. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Kierownikowi Resortu Pracy, Opieki Społecznej i Zdrowia.

Art. 5. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Krajowej Rady Narodowej:
(—) Bolesław Bierut

Przewodn. Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego:
(—) Edward Osóbka-Morawski

Kierownik Resortu Pracy, Opieki Społecznej i Zdrowia:
(—) Dr Bolesław Drobner

152.

DEKRET

Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego

z dnia 12 grudnia 1944 r.

o zmianie ustawy o zaopatrzeniu inwalidzkim.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 15, poz. 81 z dnia 27 grudnia 1944 r.).

Na podstawie ustawy Krajowej Rady Narodowej z dnia 15 sierpnia 1944 r., o tymczasowym trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 3) — Polski Komitet Wyzwolenia Narodowego postanawia a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza co następuje:

Art. 1. W ustawie z dnia 17 marca 1932 r. o zaopatrzeniu inwalidzkim (Dz. U. R. P. Nr 5, poz. 31 z 1935 r.), zmienionej dekretem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 listopada 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 522), ustawą z dnia 14 kwietnia 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 225) i ustawą z dnia 31 marca 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 192) wprowadza się zmiany następujące:

(1) art. 2, lit. d) otrzymuje brzmienie:

„W walkach orężnych przeciw państwom zaborczym i nieprzyjacielskim o niepodległość Polski po 1 sierpnia 1914 r. oraz w wojskowych antyfaszystowskich organizacjach podziemnych i partyzanckich po 1 września 1939 r. Kierownik Resortu Pracy, Opieki Społecznej i Zdrowia ogłosi w porozumieniu z Kierownikiem Resortu Obrony Narodowej wykaz tych organizacyj".

(2) w art. 7, po ust. (5) wprowadza się nowy ust. (6) w brzmieniu:

„Jeżeli wskutek rewizji, przewidzianej w ustępie poprzednim związek przyczynowy ze służbą wojskową został uznany za nieuzasadniony, może inwalida najpóźniej w ciągu roku od daty zawarcia pokoju złożyć nowe dowody dla ustalenia tego związku."

(3) art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Prawo do zaopatrzenia pieniężnego z niniejszej ustawy przysługuje inwalidom wojennym i wojskowym z utratą przynajmniej 15% zdolności zarobkowej w związku przyczynowym ze służbą wojskową."

(4) art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Zasadnicza renta zupełnego inwalidy wojennego i wojskowego (powyżej 94% utraty zdolności zarobkowej) wynosi 125 zł miesięcznie.

Przez czas trwania wyjątkowych warunków gospodarczych, wywołanych wojną, pobiera inwalida i pozostali (art. 3) rentę zasadniczą w podwójnej wysokości. Czas trwania tych warunków ustali Kierownik Resortu Pracy, Opieki Społecznej i Zdrowia w porozumieniu z Kierownikiem Resortu Skarbu."

(5) w art. 15, w ust. (4) skreśla się wyrazy:

„W wymiarze, odpowiadającym danej miejscowości (art. 17)",

(6) art. 17 otrzymuje brzmienie:

„Określone art. 11 kwoty renty zasadniczej przysługują inwalidzie bez względu na miejsce zamieszkania w kraju",

(7) w art. 22 wyrazy:

„w wysokości 20% renty" zastępuje się wyrazami: „w wysokości 30% renty", a wyrazy: „w wysokości 30% renty" zastępuje się wyrazami: „w wysokości 40% renty",

(8) w art. 29, ust. (1) po punkcie 4 dodaje się jako nowy punkt 5 w brzmieniu:

„Osoby roszczące prawo do zaopatrzenia z tytułu choroby, okaleczenia lub śmierci, jeżeli wypadki te nastąpiły w związku z pełnieniem służby w Wojsku Polskim, podziemnych organizacjach wojskowych i partyzanckich po 1 września 1939 r. mogą dochodzić swych praw najpóźniej w ciągu jednego roku, licząc od daty zawarcia pokoju. Jeżeli osoby te przebywają z uzasadnionych powodów zagranicą, mogą one zgłosić swe roszczenia w ciągu jednego roku od daty powrotu do kraju, najpóźniej jednak przed upływem lat pięciu od daty zawarcia pokoju",

(9) w art. 33 skreśla się postanowienia: w ust. (1) pod lit. d) i e) oraz ust. (2), (3) i (4);

(10) art. 34 skreśla się;

(11) w art. 40, ust. (2) skreśla się wyrazy:

„w wymiarze według miejscowości klasy A (art. 17)";

(12) art. 70 i art. 71 skreśla się.

Art. 2. Upoważnia się Kierownika Resortu Pracy, Opieki Społecznej i Zdrowia do ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolitego tekstu ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o zaopatrzeniu inwalidzkim (Dz. U. R. P. Nr 5, poz. 31 z 1935 r.) z uwzględnieniem zmian, wynikających z przepisów wydanych do dnia ogłoszenia jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji artykułów i ustępów.

Art. 3. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Kierownikowi Resortu Pracy, Opieki Społecznej i Zdrowia i Kierownikowi Resortu Skarbu w porozumieniu z Kierownikami Resortów Obrony Narodowej, Administracji Publicznej, Sprawiedliwości i Spraw Zagranicznych.

Art. 4. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Krajowej Rady Narodowej:
(—) Bolesław Bierut

Przewodn. Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego:
(—) Edward Osóbka-Morawski

Kierownik Resortu Pracy, Opieki Społecznej i Zdrowia:
(—) Dr. Bolesław Drobner

Kierownik Resortu Skarbu:
Jan Stefan Haneman

153.

ROZPORZĄDZENIE

Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego,

z dnia 9 listopada 1944 r.

o zmianie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 1933 r. w sprawie wykonania art. 223 ust. (1) ustawy o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr 102, poz. 790).

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 11, poz. 61 z dn. 13 XI 1944 r.)

§ 1. Przepis § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 1933 r. w sprawie wykonania art. 223 ust. (1) ustawy o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 790), otrzymuje następujące brzmienie:

„Pracodawcy ponoszą w całości składki za ubezpieczenie w zakresie art. 1 pkt. 1 i 2 lit. b) ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 396) tych ubezpieczonych, których rzeczywisty zarobek dzienny nie przekracza 8 zł."

§ 2. Uchyla się wszystkie przepisy sprzeczne z postanowieniami niniejszego rozporządzenia.

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Kierownikowi Resortu Pracy, Opieki Społecznej i Zdrowia.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodn. Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego:
(—) Edward Osóbka-Morawski
w/z Kierownik Resortu Pracy, Opieki Społecznej i Zdrowia:
(—) Feliks Mantel

154.

ROZPORZĄDZENIE
Kierownika Resortu Pracy, Opieki Społecznej i Zdrowia.

z dnia 1 października 1944 r.

w sprawie wykonania dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 7 września 1944 r. o tymczasowych organach samorządu w ubezpieczalniach społecznych.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 34 z dnia 12 października 1944 r.)

Na podstawie art. 9 i art. 4 ust. 5 dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 7 września 1944 r. o tymczasowych organach samorządu w ubezpieczalniach społecznych (Dz. U. R. P. Nr 5, poz. 24) zarządza się, co następuje:

§ 1. Kierownik Resortu Pracy, Opieki Społecznej i Zdrowia wzywa w drodze obwieszczenia, ogłoszonego w dzienniku „Rzeczpospolita", organizacje zawodowe robotników i pracowników oraz izby przemysłowo-handlowe i organizacje zawodowe pracodawców przemysłowo-handlowych, czynne w okręgu danej ubezpieczalni społecznej, tudzież zarządy przedsiębiorstw i instytucji państwowych i samorządowych, czynnych w okręgu danej ubezpieczalni społecznej, a nienależących do stowarzyszeń zawodowych pracodawców, aby przedstawiły w oznaczonym terminie listy kandydatów na członków i zastępców członków tymczasowej rady ubezpieczalni społecznej. Organizacje zawodowe robotników i pracowników umysłowych złożyć mogą jedną wspólną listę kandydatów. To samo dotyczy organizacji pracodawców.

§ 2. Wezwanie o przedstawienie list kandydatów winno obejmować:

1. liczbę powołać się mających członków tymczasowej rady danej ubezpieczalni społecznej oraz liczbę zastępców;
2. oznaczenie okręgu ubezpieczalni społecznej;
3. termin do złożenia list kandydatów;
4. warunki, jakim mają odpowiadać kandydaci.

§ 3. Termin do przedstawienia list kandydatów wynosi 21 dni, licząc od dnia ogłoszenia obwieszczenia w dzienniku „Rzeczpospolita".

§ 4. Lista kandydatów winna obejmować potrójną liczbę osób w stosunku do powołać się mającej liczby członków tymczasowej rady danej ubezpieczalni społecznej z odpowiedniej grupy (ubezpieczonych i pracodawców).

§ 5. Do list kandydatów winno być dołączone oświadczenie organizacji zawodowej lub przedsiębiorstwa, nie należącego do organizacji zawodowej, stwierdzające, że kandydaci odpowiadają wymogom przewidzianym w art. 13 ustawy konstytucyjnej z dnia 17 marca 1921 r. o biernym prawie wyborczym, nadto w stosunku do kandydatów, przedstawionych przez organizacje zawodowe robotników i pracowników umysłowych, niezbędnym jest zaświadczenie właściwej ubezpieczalni społecznej, iż w dniu, poprzedzającym ukazanie się obwieszczenia, o którym mowa w § 1, byli przynajmniej przez 3 tygodnie ubezpieczeni w danej ubezpieczalni społecznej.

§ 6. Uprawnione do przedstawienia list kandydatów organizacje i przedsiębiorstwa składają listy kandydatów wraz z załącznikami (§ 7) Kierownikowi Resortu Pracy, Opieki Społecznej i Zdrowia.

§ 7. Przy składaniu list kandydatów Kierownikowi Resortu Pracy, Opieki Społecznej i Zdrowia organizacje zawodowe robotników i pracowników umysłowych oraz stowarzyszenia zawodowe pracodawców i przedsiębiorstwa państwowe i samorządowe oprócz dołączenia danych, wymienionych w § 5 winny:

a) udowodnić swoje prawo do przedstawienia listy kandydatów, a w szczególności dołączyć zaświadczenie właściwego obwodowego inspektora pracy lub władzy powiatowej administracji ogólnej, stwierdzające, że posiadają charakter organizacji zawodowych oraz, że są czynne w okręgu danej ubezpieczalni społecznej;
b) podać — o ile chodzi o listy kandydatów z grupy ubezpieczonych — liczbę robotników i pracowników umysłowych, zrzeszonych w organizacji zawodowej pracowniczej i zatrudnionych w okręgu danej ubezpieczalni społecznej, o ile zaś chodzi o listy kandydatów z grupy pracodawców — dane orientacyjne o liczbie pracowników zatrudnionych w okręgu danej ubezpieczalni społecznej przez ogół członków organizacji zawodowej pracodawców, względnie przez przedsiębiorstwa i instytucje państwowe i samorządowe.

§ 8. Kierownik Resortu Pracy, Opieki Społecznej i Zdrowia na podstawie złożonych list kandydatów powołuje członków tymczasowej rady ubezpieczalni społecznej oraz ich zastępców — z zachowaniem przepisu art. 4 ust. 3 dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 7 września 1944 r. (Dz. U. R. P. Nr 5, poz. 24) kierując się tym, by członkowie tymczasowej rady i ich zastępcy reprezentowali, o ile możności, wszystkie ważniejsze gałęzie pracy, istniejące w okręgu danej ubezpieczalni społecznej.

§ 9. W razie opróżnienia stanowiska członka tymczasowej rady ubezpieczalni społecznej wchodzi w jego miejsce zastępca według kolejności listy, ustalonej przez Kierownika Resortu Pracy, Opieki Społecznej i Zdrowia.

§ 10. Pierwsze posiedzenie powołanej przez Kierownika Resortu Pracy, Opieki Społecznej i Zdrowia tymczasowej rady ubezpieczalni społecznej zwołuje dyrektor ubezpieczalni najdalej w ciągu 7 dni od dnia powołania.

§ 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Resortu Pracy, Opieki Społecznej i Zdrowia:
(—) Dr Bolesław Drobner

155.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SKARBU

z dnia 20 kwietnia 1945 r.

o rozszerzeniu granic uprawnień urzędów skarbowych do rozstrzygania odwołań.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 90 z dnia 30 kwietnia 1945 r.)

Na podstawie art. 111 § 3 ustawy z dnia 15 marca 1934 r. zawierającej Ordynację Podatkową (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 134 z roku 1936) zarządzam, co następuje:

§ 1. W okresie do końca 1945 r. urzędy skarbowe na całym obszarze Państwa Polskiego uprawnione są do rozstrzygania odwołań od wymiarów wszystkich podatków w przypadkach, gdy — w wyniku uznania odwołania w całości lub w części za zasadne — zmniejszenie podatku nie przekroczy kwoty złotych 5.000.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) Konstanty Dąbrowski

156.
ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 24 kwietnia 1945 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej oraz Ministrem Administracji Publicznej o wyznaczeniu organu opieki społecznej, powołanego do wyrażenia w imieniu dziecka nieznanych rodziców lub dziecka opuszczonego zgody na przysposobienie w trybie ustawy z dnia 13 lipca 1939 r.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 91 z dnia 30 kwietnia 1945 r.)

Na podstawie art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 13 lipca 1939 r. o ułatwieniu przysposobienia małoletnich (Dz. U. R. P. Nr 63, poz. 416) zarządza się, co następuje:

§ 1. (1) Do wyrażenia zgody na przysposobienie w myśl przepisów ustawy z dnia 13 lipca 1939 r. w imieniu dziecka, którego rodzice są nieznani i nie zostali ujawnieni w ciągu lat 2 od daty znalezienia dziecka, albo dziecka opuszczonego, któremu rodzice nie zapewniają utrzymania w ciągu lat 3 i które korzysta z opieki społecznej, wyznacza się opiekuna społecznego, ustanowionego zgodnie z rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o opiekunach społecznych i o komisjach opieki społecznej (Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 267) dla danego okręgu lub obwodu.

(2) O ile na obszarze odnośnej gminy opiekunowie społeczni nie zostali dotychczas ustanowieni lub o ile stanowisko opiekuna przejściowo nie jest obsadzone, względnie opiekun nie ma możności pełnienia obowiązków (§ 9 rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 11 kwietnia 1929 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych w sprawie ustanowienia opiekunów społecznych i sposobu wykonywania przez nich obowiązków (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 291)], do wyrażenia zgody w myśl ust. (1) powołana jest osoba, delegowana przez zarząd gminny (miejski). Na obszarze województwa śląskiego delegatowi zarządu gminnego (miejskiego) przypada wykonanie obowiązku, przewidzianego w ust. (1).

(3) Przed złożeniem oświadczenia, o którym mowa w ust. (1), opiekun społeczny, a w wypadkach ust. (2) zarząd gminny (miejski), winien zwrócić się do kierownika zakładu opiekuńczego, utrzymywanego przez instytucję prawa publicznego (związek samorządowy wojewódzki lub powiatowy, związek międzykomunalny, gminę wiejską lub miejską) lub stowarzyszenie albo instytucję społeczno-opiekuńczą, w którym małoletni przebywa, o zakomunikowanie w terminie 2-tygodniowym informacji, spostrzeżeń i wniosku w kwestii, czy z punktu widzenia osobistych i majątkowych stosunków przysposabiającego i małoletniego przysposobienie należy uznać za pożądane; równocześnie należy zażądać od kierownika zakładu informacji, czy małoletni jest zatrudniony pracą zarobkową i czy zakład czerpie na utrzymanie z zysków, osiągniętych z pracy małoletniego, i w jakiej wysokości.

W razie nie nadesłania wyżej wymienionych danych w zakreślonym terminie opiekun społeczny, a w wypadkach ust. (2) zarząd gminny (miejski) może zadowolić się danymi, uzyskanymi w trybie ust. (5).

(4) O ile kierownik zakładu opiekuńczego wypowie się przeciw zamierzonemu przysposobieniu, opiekun społeczny przedstawi sprawę wraz ze swym umotywowanym wnioskiem do decyzji gminnej komisji opieki społecznej, która zleci mu wyrazić zgodę lub odmówić zgody na przysposobienie.

W tym samym wypadku, o ile właściwym organem jest w myśl ust. (2) delegat zarządu gminnego (miejskiego), jak również w wypadku, gdy na obszarze gminy wiejskiej, liczącej mniej niż 5.000 mieszkańców, nie ma gminnej komisji opieki społecznej, powzięcie decyzji o wyrażeniu zgody lub odmowie zgody na przysposobienie należy do komisji opieki społecznej gminnej (miejskiej) rady narodowej lub w braku tejże do prezydium tejże rady.

(5) W sprawie małoletnich, nie przebywających w zakładach opieki zamkniętej, opiekun społeczny, a w wypadkach ust. (2) zarząd gminny (miejski), zwróci się przed powzięciem decyzji o wyrażenie zgody do organów Milicji Obywatelskiej o udzielenie informacyj, o których mowa w ust. (3), a w szczególności danych o tym, w ciągu jakiego okresu czasu ten, kto ubiega się o przysposobienie małoletniego, łożył na jego utrzymanie i wychowanie, następnie odnośnie dziecka nieznanych rodziców — danych o okolicznościach znalezienia dziecka i przyjęcia go w pieczę, tudzież podejmowanych starań o odszukanie rodziców i ich bezowocności, a odnośnie dziecka opuszczonego — wiadomości o jego rodzicach i tych krewnych, których obciąża obowiązek alimentacyjny na rzecz dziecka, i o tym, od kiedy i w jakiej formie korzysta ono ze świadczeń opieki społecznej, wreszcie czy zachodzą warunki, dające rękojmię poprawy materialnego i moralnego losu dziecka po przysposobieniu w porównaniu ze stanem dotychczasowym.

W razie koniecznej potrzeby opiekun społeczny zwróci się do organów Milicji Obywatelskiej również i w sprawie małoletnich, przebywających w zakładach opieki zamkniętej.

§ 2. (1) Odmowna decyzja opiekuna społecznego odnośnie wyrażenia zgody na przysposobienie musi uzyskać zatwierdzenie gminnej komisji opieki społecznej względnie w braku tejże — komisji opieki społecznej gminnej (miejskiej) rady narodowej, a jeśli tej nie ma — prezydium tejże rady.

(2) Opiekun społeczny winien powziąć decyzję najpóźniej w ciągu 2 miesięcy od zgłoszenia wniosku o wyrażenie zgody na przysposobienie.

(3) Organy, powołane do zatwierdzenia odmownej decyzji stosownie do ust. (1), winny powziąć decyzję najpóźniej w ciągu 1 miesiąca od wpłynięcia wniosku opiekuna społecznego.

(4) W razie przekroczenia terminów, przewidzianych w ust. (2) i (3), decyzję poweźmie na wniosek interesowanego powiatowa komisja opieki społecznej.

§ 3. Wojewódzkie władze administracji ogólnej podadzą najistotniejszą treść ustawy z dnia 13 lipca 1939 r. do wiadomości powszechnej w sposób najbardziej celowy.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości:
(—) Edmund Zalewski

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
(—) Wiktor Trojanowski

w/z Minister Administracji Publicznej:
(—) Władysław Wolski

157.
ZARZĄDZENIE
Ministra Pracy, Opieki Społecznej i Zdrowia

z dnia 6 kwietnia 1945 r.

w sprawie przedłużenia mocy obowiązującej taryfy składek za ubezpieczenie od wypadków w zatrudnieniu i chorób zawodowych.

(Przedruk z Monitora Polski Nr 2, poz. 8 z dnia 25 kwietnia 1945 r.)

Na podstawie art. 221 ust. (4) ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 396) oraz stosownie do § 3 ust. (2) rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 31 stycznia 1938 r. o zasadach obliczania wysokości składek za ubezpieczenie od wypadków w zatrudnieniu i chorób zawodowych oraz o warunkach obniżania lub podwyższania tych składek (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 33), przedłużam moc obowiązującą uchwały Komisarza Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, działającego w zastępstwie Rady Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 28 lutego 1938 r., wprowadzającą taryfę składek za ubezpieczenie od wypadków w zatrudnieniu i chorób zawodowych na okres do dnia 31 grudnia 1946 r.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1945 r.

Minister Pracy, Opieki Społecznej i Zdrowia:
(—) Wiktor Trojanowski

158.

WOJEWODA ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
Nr P. O. If/1/45 Katowice, dnia 24 maja 1945.

OKÓLNIK nr 53

w sprawie opieki nad dziećmi i młodzieżą.

W związku z opieką nad dziećmi i młodzieżą Urząd Wojewódzki zwraca specjalną uwagę na zagadnienie polityki opiekuńczej w stosunku do dzieci i młodzieży.

Z górą pięcioletnia okupacja niemiecka i konsekwentnie przeprowadzana polityka wyniszczania narodu polskiego w bardzo poważnym stopniu naruszyła biologiczne możliwości rozwojowe narodu polskiego. Z punktu widzenia biologicznej ochrony narodu i jego startu w powojennej rzeczywistości dla wykonania wielkich zadań, problem dzieci i młodzieży staje się zagadnieniem centralnym o pierwszorzędnym znaczeniu. Jest to sprawa zasadniczego znaczenia z punktu widzenia Państwa, jako najwyższego wyrazu zorganizowania życia społecznego i jego dynamiki rozwojowej. Problem fizycznie i moralnie zdrowego dziecka należy uważać za dobro zbiorowe, cenne dla społeczeństwa i Państwa. W obronie tego dobra należy zespolić wszystkie do dyspozycji stojące środki i siły.

Znaczenie tego problemu jest jednak niedostatecznie doceniane przez niektóre czynniki administracyjne w terenie. Wynika to z dotychczasowych sprawozdań gmin odnośnie organizacji opieki nad dziećmi i młodzieżą oraz z ilości uruchomionych sierocińców i zakładów opiekuńczo-wychowawczych.

Przed wojną istniało na terenie województwa śląsko-dąbrowskiego 45 sierocińców, 5 zakładów opiekuńczo-wychowawczych oraz 6 żłóbków, nie licząc żłóbków fabrycznych. Zakłady te były przepełnione dziećmi. Poza tym wychowywały się dzieci w przeszło 450 rodzinach zastępczych.

Tymczasem — jak z dotychczasowych wprawdzie niekompletnych sprawozdań wynika — na terenie tegóż województwa uruchomiono tylko część tych zakładów, przy czym ilość dzieci w tych zakładach jest minimalna.

Nie wynika z tego, że nasilenie opuszczonych dzieci zmalało. Przeciwnie — należy raczej przypuszczać — z uwagi na zbrodnie okupanta, który zniszczył życie rodzinne oraz pozbawił dzieci swoich żywicieli, opiekunów i rodzin — że dzieci tych będzie bardzo dużo.

Nie wynika również z tych sprawozdań, że dzieci te — ponieważ ich brak w sierocińcach — mają zapewnioną opiekę domową. Starczy bowiem przejść się po ulicach miast, by zobaczyć typy dzieci bez opieki; — a spotkać je można wszędzie: na dworcach, pod kawiarniami, restauracjami, na targach. Obdarte, brudne, mizerne snują się jak cienie po ulicach, zaczepiając przechodniów, oferując na sprzedaż skradzione towary. Są to przeważnie dzieci, nie mające rodziców, opieki ani dachu nad głową. Na tle konkurencyjnym dochodzi między dziećmi ulicy do gorszących nieraz awantur i bójek. Brak opieki paczy charakter, demoralizuje i upadla. Nic też dziwnego, że dzieci te wychowują się na przyszłych złodziei, sutenerów, oszustów a nawet bandytów.

W związku z tymi objawami *Urząd Wojewódzki poleca Obywatelom Starostom i Prezydentom miast wydzielonych poświęcenia temu problemowi szczególnej uwagi i dopilnowania podległych urzędów gminnych w przeprowadzeniu zorganizowania akcji opieki nad dziećmi i młodzieżą.*

W celu ułatwienia tej pracy podaje się poniżej ogólne zasady wg. których należy się kierować w pracy opiekuńczej nad dziećmi i młodzieżą.

1. Zwalczanie żebractwa i włóczęgostwa.

Jest rzeczą jasną, że same gminy nie będą mogły przeprowadzić akcji tej we własnym zakresie. Konieczna tu jest współpraca czynnika społecznego. Należy więc nawiązać ścisły kontakt z organizacjami społecznymi, jak np. „Towarzystwem Dobroczynnym Caritas", które mając kontakt z terenem będą miały za zadanie donosienie właściwemu Urzędowi Gminnemu o wypadkach włóczęgostwa dzieci. Również placówki Milicji Obywatelskiej, z którymi Obywatele Starostowie nawiązać winni kontakt — przyczyniają się do zwalczania tej plagi społecznej, a to przez odprowadzenie dzieci — włóczęgów do dalszej opieki Urzędom Gminnym wzgl. wprost do odpowiedniego zakładu wzgl. do pogotowia opiekuńczego. Pracę tę należy również powierzyć opiekunom społecznym, a gdzie tacy nie istnieją — radcom sierót (naczelnikom obwodowym). W związku z zagadnieniem żebractwa zwraca się uwagę na art. 32 prawa o wykroczeniach wg. którego namawianie nieletniego do żebractwa jest karane.

Przychwycone na żebractwie i włóczęgostwie dzieci należy kierować do Tymczasowego Pogotowia Opiekuńczego dla Dzieci przy Zakładzie Opiekuńczo-Wychowawczym w Katowicach-Zawodziu przy ul. Leopolda 1, wzgl. umieszczać do czasu decyzji tutejszego urzędu we własnych zakładach opiekuńczych, które należy uruchomić; większość bowiem zakładów jest niewykorzystanych.

Odnośnie dzieci bezdomnych należy przeprowadzić rejestrację tychże i przesłać tutejszemu Urzędowi, wypełniając kwestionariusz wg. załączonego wzoru nr 2.

2. Wychowanie zapobiegawcze.

Drugim nie mniej ważnym zagadnieniem, wiążącym się ściśle z wyżej wymienionym jest akcja izolowania dzieci zagrożonych wpływami środowiska społecznego przez przymusowe umieszczanie w zakładach opiekuńczo-wychowawczych. Kwestię tę reguluje: 1) ustawa z dnia 2. 7. 1900 r. o opiekuńczym wychowaniu nieletnich (Zb. Ust. Pr. str. 264), 2) art. 69 1-2 Kod. Karn. oraz 3) art. 6 § 1-3 prawa o wykr. (R. P. R. 11. 7. 1932 r. poz. 572).

Do wniesienia wniosków do sądów opiekuńczych (które istnieją przy sądzie grodzkim) o umieszczenie nieletniego w zakładzie zobowiązane są urzędy gminne, kierownictwa szkół oraz starostwa. Na podstawie wydanych przez sąd opiekuńczy uchwał sądowych oddaje się nieletniego do wychowania opiekuńczego przez umieszczenie w zakładzie opiekuńczo-wychowawczym wskazanym przez tutejszy urząd wzgl. odpowiedniej rodzinie zastępczej. Oprócz tego należy rozpocząć akcję ustanawiania przez sąd opiekuńczy opiekunów nad sierotami i półsierotami. Kwestię tę regulują §§ 1773-1895 Kodeksu Cywilnego. W trybie zapobiegawczym można stosować przymus administracyjny z tym, że należy wszcząć niezwłocznie postępowanie prawne.

3. Rodziny zastępcze i sierocińce.

Wiele dzieci znajduje się również na wychowaniu w rodzinach obcych, o których gminy często nie wiedzą. Nie wszystkie dzieci będą miały odpowiednią opiekę w tych rodzinach. W związku z tym należy przeprowadzić dokładną rejestrację tych dzieci, wypełniając kwestionariusz wg. załączonego wzoru nr 1. Wykaz tych dzieci wraz z wypełnionymi kwestionariuszami prześlą urzędy gminne przez właściwe wydziały powiatowe Urzędowi Wojewódzkiemu.

W akcji opiekuńczej nad dziećmi i młodzieżą należy uwzględnić problem narodowościowy, mając na uwadze repolonizację dzieci niemieckich. Tak więc dzieci będące na wychowaniu w rodzinach niemieckich należy bezwzględnie odebrać i umieszczać w rodzinach polskich wzgl. w zakładzie. Dzieci opuszczone niemieckie w szczególności w wieku do lat 6 należy lokować w sierocińcach i dbać o ich wychowanie w duchu polskim. Należy baczyć jednak, aby odsetek dzieci niemieckich w sierocińcu nie przekraczał cyfry 25%. Personel wychowawczy w sierocińcach musi być w 100% polski. W zakładach i w sierocińcach, w których znajduje się personel niemiecki należy go niezwłocznie zastąpić personelem polskim wzgl. przedłożyć tutejszemu Urzędowi odpowiednie wnioski.

4. Dożywianie dzieci.

Niezwykle ważnym zagadnieniem jest też kwestia dożywiania dzieci. Jest to problem kondycji fizycznej przyszłego społeczeństwa. Dzieci muszą być dożywiane w szkołach, przedszkolach, ogrodach jordanowskich i na półkoloniach. W tym celu należy wyjednać w Wydziale Aprowizacji specjalne przydziały produktów żywnościowych oraz mączek odżywczych, mleka sproszkowanego, cukru i innych produktów białkowych.

O ile miejscowe warunki na to nie pozwalają, należy zwracać się w tej sprawie z umotywowanymi wnioskami do Urzędu Wojewódzkiego.

Należy również korzystać z ofiarności społeczeństwa.

5. *Akcje półkolonii i ogrodów jordanowskich.*

Do akcji dożywiania należy również akcja półkolonijna, kolonijna i ogrodów jordanowskich. W związku ze zbliżającymi się feriami letnimi przygotowuje się plan urządzenia półkolonii w miejscach najbardziej uprzemysłowionych i największym nasileniu ludności. W związku z półkoloniami w najbliższych dniach ukaże się pismo okólne regulujące sprawę organizacji ośrodków półkolonijnych.

Wojewoda
w/z (—) *Pplk. Ziętek,* Wicewojewoda

2 zał. *Wzór nr 1*

Powiat ...., dnia .... 19........

ARKUSZ WYWIADOWCZY
dla rodzin zastępczych.

1. Imię i nazwisko dziecka ....
2. Data i miejsce urodzenia .... lat ....
3. Wyznanie dziecka ....
4. Od kiedy dziecko przebywa w rodzinie zast. ....
5. Kto umieścił dziecko w rodzinie i gdzie przedtem przebywało ....
....
6. Adres .... parter — piętro — suterena — poddasze — przybudówka
7. Nazwisko i imiona rodziny zastępczej ....
8. Wyznanie rodziny zastępczej ....
9. Zawód wychowawcy .... wychowawczyni ....
10. Ogólny dochód miesięczny wychowawców ....
11. Adres rodziców dziecka ....
Imiona .... zawód ....
12. Kto płaci na utrzymanie dziecka ....
.... ile (miesięcznie) ....
13. Opiekun prawny ....
14. *Mieszkanie:* a) ilość izb ....
b) wygląd: czyste, porządne, estetyczne, słoneczne, brudne, nie porządne, brzydkie, ciemne, wilgotne, niewietrzone, biedne, maleńkie, nieogrzewane.
15. *Zdrowie dziecka:*
a) zdrowe, silne, chore, słabe,
b) skóra: jędrna, wiotka, wyrzuty,
c) cera: zaróżowiona, opalona, blada,
d) uczęszcza do poradni: tak, nie, jak często ....
16. *Zewnętrzny wygląd:*
a) skóra utrzymana czysto, dostatecznie, źle,
b) włosy pielęgnowane: dobrze, dostatecznie, zaniedbane,
c) bielizna — odzież: brudna, podarta, zaniedbana, niewystarczająca, cała, czysta, starannie utrzymana, ozdobiona, bogata.
17. *Wyżywienie dziecka:*
a) ilościowo: nadmierne, wystarczające, niewystarczające,
b) jakościowo: treściwe, odpowiednie, nieodpowiednie.
18 *Sen:*
a) osobne łóżko, wózek, sypia z wychowawczynią lub z inną osobą — z kim
....
b) pościel: czysta, wystarczająca, brudna, niewystarczająca,
c) godziny snu ....
19. *Rozwój umysłowy:* normalny, anormalny
a) uczęszcza do ochronki, przedszkola, szkoły powszechnej, szkoły zawod.,
b) postępy w nauce: bardzo dobre, dobre, dostateczne, złe,
c) nazwa, adres zakładu ....
d) zachowanie: b. dobre, zadawalające, złe.
20. *Zajęcia dziecka:*
a) przedszkolnego: zabawki, kącik do zabaw, towarzysze,
b) szkolnego (poza szkołą) ....
c) pozaszkolnego ....
d) w chwili odwiedzin ....
21. *Wyraz dziecka:* szczęśliwy, zadowolony, wesoły, żywy, bierny, smutny.
22. Stosunek wychowawców i domowników do dziecka:
a) troskliwy, pełen przywiązania, chęć adoptowania, zaniedbanie, niechętny, obojętny, krzywda,
b) sublokatorzy (pracownicy): dodatni, przyjazny, nieprzyjazny, ujemny.
23. Stosunek dziecka do wychowawców: serdeczny, swobodny, pełen przywiązania, sztywny, wrogi, nieokreślony.
24. Życzenia i inne wypowiedzenia dziecka ....
....
25. Życzenia i inne wypowiedzenia wychowawców ....
....
26. Ważniejsze zmiany w mieszkaniu — w składzie osób — w zagadnieniach wychowawczych
....
27. Opinia: miejsce wychowania odpowiednie — wymaga czujności — nieodpowiednie.
28. Uwagi:

....
Podpis władzy miejscowej

Uwaga: Arkusz wypełnia osoba odwiedzająca dziecko w rodzinie zastępczej.

Wzór nr 2

KWESTIONARIUSZ

dla dzieci bezdomnych.

1. Imię i nazwisko dziecka ....
....
2. Data i miejsce urodzenia ....
3. Imię i nazwisko rodziców ....
4. Miejsce zamieszkania dziecka ....
5. Miejsce zamieszkania rodziców (jeśli żyją) ....
....
6. Gdzie i przez kogo dziecko zostało przytrzymane — podać okoliczności (np. przy kradzieży) ....
....
7. Stosunek rodziców do Volkslisty ....
8. Gdzie zostało dziecko umieszczone ....
9. Czy dziecko ma opiekuna (podać nazwisko i miejsce zamieszkania) ....
....
10. Uwagi ....
....
....

...................., dnia .... 19..........

....
Podpis władzy miejscowej

159.

WOJEWODA ŚLĄSKO-DĄBROWSKI

Nr P. O. lc/1/45 Katowice, dnia 25 maja 1945

OKÓLNIK nr 54

w sprawie powołania instytucji opiekunów społecznych i komisyj opieki społecznej.

Celem zapewnienia należytego wykonywania opieki społecznej w związkach samorządowych zarządzam utworzenie i zorganizowanie organów opieki społecznej jakimi są:

I. opiekunowie społeczni oraz

II. komisje opieki społecznej — według następujących zasad:

I. Opiekunowie społeczni.

§ 1. W każdej gminie organ uchwalający gminy przeprowadzi na wniosek gminnej komisji opieki społecznej podział gminy pod względem terytorialnym na okręgi opiekuńcze i określi liczbę opiekunów społecznych w każdym okręgu, biorąc pod uwagę konieczność umożliwienia bezpośredniej styczności opiekunów społecznych z osobami potrzebującymi opieki.

W każdej gminie winien być ustanowiony conajmniej jeden opiekun.

§ 2. Opiekunów społecznych wybiera na okres trzyletni organ uchwalający gminy na wniosek gminnej komisji opieki społecznej spośród miejscowych obywateli, posiadających prawo wybieralności do organu uchwalającego gminy oraz stale zamieszkałych w gminie.

Ponowny wybór jest dopuszczalny.

§ 3. Organ uchwalający gminy na wniosek gminnej komisji opieki społecznej może w każdej chwili odwołać opiekuna społecznego.

§ 4. Obowiązkiem opiekuna społecznego jest:

1. inicjatywa i współdziałanie z organami gminnymi w zakresie wykonywania opieki społecznej;
2. czuwanie, by osobom opieki i pomocy potrzebującym była udzielona opieka w granicach obowiązujących przepisów;
3. badanie z własnej inicjatywy, względnie na żądanie zarządu gminy, osobistych i majątkowych stosunków osób korzystających lub mających korzystać z opieki społecznej, dla ustalenia ich prawa do opieki oraz rodzaju i rozmiarów niezbędnej pomocy;
4. udzielanie w wypadkach nagłych pomocy doraźnej ze środków na ten cel przeznaczonych i w sposób przez nią ustalony;
5. komunikowanie zarządowi gminy swoich spostrzeżeń i wniosków oraz składanie gminnej komisji opieki społecznej, przynajmniej raz do roku, sprawozdań z działalności,
6. wykonywanie czynności, przekazanych osobnymi przepisami. Sposób wykonywania obowiązków opiekunów społecznych określają szczegółowe instrukcje, wydane przez organ uchwalający gminy na wniosek gminnej komisji opieki społecznej.

§ 5. Stanowisko opiekuna społecznego jest honorowe i bezpłatne. Opiekunowie społeczni otrzymują z funduszów gminnych zwrot koniecznych wydatków, poniesionych w związku z wykonywaniem swych czynności.

§ 6. Opiekunowie społeczni przy pełnieniu obowiązków korzystają z ochrony prawnej, przysługującej urzędnikom państwowym.

Państwowe władze cywilne oraz władze samorządowe obowiązane są do udzielania opiekunom społecznym, na ich żądanie i za wylegitymowaniem, koniecznej pomocy w zakresie ich czynności.

Sposób wykonywania obowiązków opiekunów społecznych.

a) Każdy opiekun społeczny winien wyznaczyć stałe dni i godziny przyjęć w sprawach związanych z jego obowiązkami i podać je do wiadomości zarządu gminy.

Organ uchwalający gminy wzgl. zarząd gminy może oznaczyć minimalną tygodniową liczbę godzin, jaką opiekun społeczny przeznaczyć ma na przyjęcie interesantów.

b) Zarząd Gminy winien dostarczyć opiekunowi społecznemu tabliczkę celem umieszczenia przy wejściu do domu, w którym urzęduje. Na tabliczce winny być wypisane wyrazy: „Opiekun społeczny" ze wskazaniem okręgu lub obwodu, na który rozciąga się działalność opiekuna, oraz winien być oznaczony lokal tudzież dni i godziny przyjęć.

c) Jeżeli opiekun społeczny nie posiada odpowiedniego pomieszczenia, to na jego żądanie zarząd gminy winien mu dostarczyć lokalu dla przyjmowania interesantów i załatwiania innych czynności urzędowych;

d) Opiekun społeczny obowiązany jest zapoznać się z warunkami życia ludności na powierzonym mu obszarze i zwracać szczególną uwagę na wypadki wymagające roztoczenia opieki społecznej;

e) Opiekun społeczny winien wystąpić do właściwego organu z wnioskiem w sprawie roztoczenia opieki nad osobą rzeczywiście opieki potrzebującą, nie czekając na jej prośbę;

f) Przed wystąpieniem z wnioskiem w sprawie roztoczenia opieki opiekun społeczny winien zbadać stosunki osobiste i majątkowe osoby, mającej z opieki korzystać, osobiście w jej mieszkaniu, a także — w razie potrzeby — zasięgnąć informacyj u jej krewnych, powinowatych, sąsiadów w miejscu pracy jej lub krewnych, oraz we właściwych urzędach lub instytucjach.

W zakresie stosunków osobistych opiekun społeczny winien wziąć pod uwagę stan cywilny osoby, mającej korzystać z opieki, jej wiek, pochodzenie, wychowanie i otoczenie, rodzaj zatrudnienia, tudzież wszelkie okoliczności, które wpływają na rodzaj i zakres niezbędnej opieki w myśl obowiązujących przepisów.

Zbadanie stosunków materialnych winno mieć na celu stwierdzenie, czy osoba, której badania dotyczą posiada środki utrzymania z pracy własnej lub innych dochodów, a w szczególności czy pobiera zasiłek, rentę itp. czy korzysta w jakikolwiek sposób ze świadczeń publicznych, względnie z pomocy instytucyj lub osób prywatnych, oraz czy istnieją osoby prawnie obowiązane do jej utrzymania i mogące obowiązek ten pełnić.

g) W razie otrzymania prośby opartej na okolicznościach, nie dających podstawy do świadczeń z tytułu opieki społecznej, a uprawniających do roszczeń z innych tytułów, opiekun społeczny winien w miarę możności udzielić wskazówek co do sposobu dochodzenia przysługujących petentowi praw.

h) Na żądanie zarządu gminy lub innego organu właściwego opiekun społeczny winien zbadać warunki osobiste i materialne osoby, która ma być przedmiotem opieki społecznej, a zebrane dane zaprotokołować i przesłać zarządowi gminy wzgl. właściwemu organowi wraz ze swą opinią;

i) Zasady organizacji opieki społecznej w gminie mogą przewidywać, iż wypłata świadczeń z tytułu opieki społecznej w gotówce lub w naturze dokonywana ma być za pośrednictwem opiekuna społecznego;

j) Instrukcja, uchwalona przez organ uchwalający gminy na wniosek gminnej komisji opieki społecznej określi maksymalną wysokość świadczeń, jakich w wypadkach niezbędnej pomocy doraźnej udzielać może samodzielnie opiekun społeczny, sposób wypłaty tych świadczeń, oraz sposób korzystania i wyrachowania się przez opiekuna społecznego z funduszów na ten cel przeznaczonych. Ponadto instrukcja określi warunki, przy których istnieniu opiekunowi społecznemu będzie przysługiwało prawo prowizorycznego umieszczenia osób, potrzebujących niezwłocznie opieki zakładowej, w zakładach opiekuńczych lub u osób prywatnych;

k) Opiekun społeczny winien co pewien czas badać warunki osobiste i materialne osób korzystających z opieki społecznej.

O ile opiekun społeczny przekona się, że 1) warunki osoby korzystającej z opieki społecznej zmieniły się, 2) że zastosowany rodzaj opieki jest niecelowy, 3) że udzielane świadczenia są niewystarczające albo nadmierne, bądź 4) że udzielane świadczenia są wykorzystywane w sposób niewłaściwy lub oszukańczy, — winien w każdym z wymienionych wypadków wystąpić z wnioskiem o zmianę rodzaju lub rozmiaru opieki bądź nawet o zaprzestanie udzielania opieki.

l) Wszelkie zażalenia na czynności opiekunów społecznych że strony osób pragnących korzystać lub korzystających z opieki społecznej winny być wnoszone do gminnej komisji opieki społecznej wzgl. do zarządu gminy.

Po otrzymaniu zażalenia gminna komisja opieki społecznej względnie zarząd gminy winien zażądać wyjaśnień od opiekuna społecznego, jeżeli zarzuty, podniesione w zażaleniu są uzasadnione, gminna komisja opieki społecznej względnie zarząd gminy prześle zażalenie organowi uchwalającemu gminy wraz ze swym wnioskiem.

m) Szczegółowe przepisy dotyczące sposobu wykonywania czynności opiekunów społecznych, określą w ramach niniejszego rozporządzenia instrukcje, wydane przez organ uchwalający gminy na wniosek gminnej komisji opieki społecznej wzgl. na wniosek zarządu gminy. Niezwłocznie po uchwaleniu przez organ uchwalający gminy instrukcja ma być przedłożona do wiadomości władzy nadzorczej danej gminy w zakresie opieki społecznej.

n) Zarząd gminy winien dostarczyć opiekunom społecznym niezbędnych materiałów piśmiennych, drukówformularzy i książek, które stosownie do instrukcji opiekun społeczny winien prowadzić.

Sposób sporządzenia sprawozdań i termin ich składania gminnej komisji opieki społecznej określi instrukcja, uchwalona przez organ uchwalający gminy.

Przepisy o obowiązkach radców sierót (naczelnicy obwodu) — zgodnie z przepisami kodeksu cywilnego o gminnych radach sierocych — nie tracą przez wprowadzenie opiekunów społecznych — mocy obowiązującej. Opiekunowie społeczni winni jednak przejąć funkcje radców sierót (naczelników obwodu).

Komisje opieki społecznej.

§ 7. W każdej gminie miejskiej oraz w każdej gminie wiejskiej, liczącej ponad 5.000 mieszkańców ma być utworzoną gminna komisja opieki społecznej. Wydział Powiatowy może nałożyć na gminę wiejską, liczącą mniej niż 5.000 mieszkańców, obowiązek utworzenia gminnej komisji opieki społecznej.

Gminnym komisjom opieki społecznej w gminach miejskich przysługuje prawo używania nazwy „miejska komisja opieki społecznej".

W skład gminnej komisji opieki społecznej wchodzą:

a) przewodniczący zarządu organu zarządzającego gminy, wzgl. inny wyznaczony przez niego członek tego organu, jako przewodniczący komisji,

b) wybrani przez organ uchwalający, na początku jego kadencji członkowie tego organu,

c) opiekunowie społeczni.

W miastach wydzielonych z powiatowego związku samorządowego — również przedstawiciele istniejących na obszarze miasta stowarzyszeń i instytucji społeczno-opiekuńczych oraz związków zawodowych.

Ogólna ilość członków gminnej komisji opieki społecznej, ilość wchodzących w jej skład opiekunów społecznych oraz sposób ich powoływania, listę stowarzyszeń i instytucji społeczno-opiekuńczych, związków zawodowych, których przedstawiciele mają wchodzić w skład komisji opieki społecznej w miastach wydzielonych z powiatowego związku samorządowego, jakoteż sposób wykonywania czynności przez gminną komisję opieki społecznej ustala regulamin wydany przez organ uchwalający gminy.

§ 8. Zadaniem gminnej komisji opieki społecznej jest wydawanie opinii i inicjatywy w zakresie:

1. organizacji i sposobu wykonywania opieki społecznej na terenie gminy,
2. koordynowanie wykonywanej przez gminę opieki społecznej z działalnością opiekuńczą stowarzyszeń i instytucyj, istniejących na terenie gminy,
3. sprawozdań i spostrzeżeń opiekunów społecznych,
4. podziału gmin na okręgi opiekuńcze, liczby opiekunów społecznych i wyboru kandydatów na opiekunów społecznych,
5. preliminarza wydatków gminy na cele opieki społecznej.

§ 9. W obradach gminnej komisji opieki społecznej mogą brać udział bez prawa głosowania przedstawiciele zarządu gminy oraz osoby, powołane przez komisję w charakterze rzeczoznawców.

§ 10. W każdym powiatowym związku komunalnym ma być utworzona powiatowa komisja opieki społecznej.

W skład powiatowej komisji opieki społecznej wchodzą:

1. przewodniczący Wydziału Powiatowego lub inny wyznaczony przez niego członek tego Wydziału jako przewodniczący komisji,
2. członkowie Wydziału Powiatowego, wybrani przez organ uchwalający,
3. opiekunowie społeczni z gmin, wchodzących w skład powiatowego związku komunalnego,
4. przedstawiciele istniejących na obszarze powiatu stowarzyszeń i instytucji społeczno-opiekuńczych oraz związków zawodowych, których listę ustali Wydział Powiatowy.

§ 11. Zadaniem powiatowej komisji opieki społecznej jest wydawanie opinii i inicjatywy w zakresie:

1. organizacji i sposobu wykonywania przez powiatowy związek komunalny opieki społecznej,
2. koordynowanie działalności opiekuńczej gmin wiejskich i miast niewydzielonych z powiatowego związku komunalnego oraz stowarzyszeń i instytucyj z zadaniami społeczno-opiekuńczymi powiatowego związku komunalnego,
3. preliminarza wydatków powiatowego związku komunalnego na cele opieki społecznej.

§ 12. W obradach powiatowej komisji opieki społecznej mogą brać udział bez prawa głosowania przedstawiciele Wydziału Powiatowego oraz osoby powołane przez komisję w charakterze rzeczoznawców. Sposób wykonywania czynności przez powiatową komisję opieki społecznej określa regulamin, uchwalony przez Wydział Powiatowy.

Szczegółowe sprawozdanie odnośnie powołań opiekunów społecznych wraz z podaniem ilości opiekunów społecznych oraz ilość okręgów opiekuńzych w danej gminie należy przesłać tut. Urzędowi w terminie do dnia 20 czerwca 1945 r.

Wojewoda:
(—) w. z. ppłk. *Ziętek,* Wicewojewoda.

160.

URZĄD WOJEWÓDZKI ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
Wydział Opieki Społecznej Katowice, 30 maja 1945
Nr P. O. If/3/45

OKÓLNIK Nr 55
w sprawie żłóbków dziennych przy zakładach pracy.

Wszystkie Zakłady Przemysłowe Województwa Śląsko-Dąbrowskiego

W myśl obowiązującego rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 11. 3. 1925 w sprawie urządzenia i utrzymania żłóbków dla niemowląt w zakładach pracy (Dz. U. R. P. Nr 32 poz. 293) oraz w związku z okólnikiem Ministra Pracy i Opieki Społ. z dnia 14. 5. 1945 r. L. dz. 811/N/45 polecam Kierownictwom Zakładów Pracy przy współudziale Rad Zakładowych w terminie do dnia 15. VII. br. utworzenie i zorganizowanie żłóbków dla niemowląt do lat 3-ch przy zakładach pracy, w których w poprzedzającym miesiącu kalendarzowym ogólna liczba kobiet zatrudnionych chociaż czasowo przekracza liczbę 100.

W tym celu należy w zabudowaniach zakładów pracy wydzielić conajmniej jeden do trzech pokoi z kuchnią, w zależności od liczby dzieci. Pomieszczenia na żłobek winne być odpowiednio odremontowane; pomieszczenia te winne znajdować się blisko zakładu, by pracownice mogły karmić swoje niemowlęta podczas przysługujących im przerw w pracy.

Żłóbek winien posiadać obok pomieszczeń, w których przebywają niemowlęta, oddzielne pomieszczenia i urządzenia do karmienia niemowląt oraz urządzenia do kąpania tychże i przepierania bielizny.

Żłóbki przeznaczone są dla niemowląt, które pozostają w żłóbku przez czas trwania pracy matki.

Personel żłóbka winien pracować na dwie zmiany dzienne i posiadać kwalifikacje z zakresu pielęgnowania niemowląt. Nadzór nad żłóbkiem sprawuje lekarz.

Instrukcje w sprawie organizacji wewnętrznej żłóbka przesłane zostaną w terminie późniejszym.

Zaznaczam, że Państwo, doceniając ważność problemu opieki nad dziećmi matek pracujących, z uwagi na obecną sytuację Kraju — kładzie szczególny nacisk na konieczność uruchomienia żłóbków przy zakładach pracy.

Za wprowadzenie w życie niniejszego okólnika w oznaczonym terminie odpowiedzialne są kierownictwa zakładów pracy.

Za Wojewodę:
(—) K. Wójcicki,
p. o. Naczelnika Wydziału.

161.
OKÓLNIK.

Nr Pr/9/c/1/45
Katowice, dnia 11 maja 1945

w sprawie pomocy przy pożarach leśnych

Ob. Ob. Starostowie Powiatowi!

W ostatnich czasach wzmogły się pożary leśne, które wszelkimi do dyspozycji stojącymi środkami należy zwalczać. Do pomocy przy zwalczaniu pożarów musi stanąć obok służby leśnej cała ludność. Przez odpowiednie naświetlenie sprawy w terenie należy przekonać ogół mieszkańców okolicznych lasów o konieczności niesienia pomocy służbie leśnej.

W związku z powyższym zarządzam:

1. Ob. Ob. Starostowie poinformują ludność o ustawowym obowiązku brania udziału z własnymi narzędziami (łopaty, kilofy, widły itp.) w akcji gaszenia pożarów na każde wezwanie służby leśnej i pod jej kierownictwem do robienia przekopów (3 m szerokości) w lesie.
2. Zobowiązanymi do gaszenia pożaru są wszyscy obywatele bez względu na płeć od 14 roku życia. Ludność we własnym interesie winna wystawiać stałe warty nocne do alarmowania ludności o pożarze. Zaraz spostrzeżony pożar jest łatwo ugasić i nie powoduje tak wielkich strat.
3. Wydać do ludności odpowiedni apel, aby nie rozpalała ognisk, nie paliła tytoniu w lesie i dbała o przestrzeganie tych przepisów. Nie stosowanie się do tego zarządzenia, karane winno być jako działanie na szkodę Państwa i uznane za sabotaż.
4. Na zebraniu wójtów i sołtysów pouczyć ich o obowiązku dopilnowania tej sprawy specjalnie, z uwagi na majątek, jaki stanowi dla Państwa las. Winnych nieprzestrzegania i niedbałości karać w trybie karno-administracyjnym, względnie oddawać pod nadzór Milicji.

Wojewoda:
(—) w. z. ppłk. *Ziętek,* Wicewojewoda.

162.

WOJEWODA ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
Nr Pr 75/1/45 Katowice, dnia 23 maja 1945 r.

Do
Ob. Ob. Starostów Powiatowych i Prezydentów Miast Wydzielonych

Wobec zbliżającego się sprzętu rzepaku, który musi być w szybkim tempie zebrany, przesyłam okólnik Wojewódzkiego Pełnomocnika Tymcz. Rządu R. P. do spraw siewu i żniw w sprawie sprzętu rzepaku i zwalczania muszki rzepakowej, celem zaznajomienia z treścią tego okólnika Naczelników podległych gmin oraz dopilnowania, by wskazania zawarte w tym okólniku zostały ściśle i w terminie wykonane.

Równocześnie polecam Ob. Ob. Starostom przyjście z najdalej idącą pomocą Powiatowym Pełnomocnikom akcji siewnej przy organizowaniu sprzętu rzepaku.

Wojewoda Śląsko-Dąbrowski
(—) w/z *Ppłk. Ziętek,* Wicewojewoda.

1 załącznik

Wojewódzki Pełnomocnik Tymcz. Rządu R. P. do spraw siewu i żniw

Katowice, 22 maja 1945.

OKÓLNIK

w sprawie sprzętu rzepaku i zwalczania muszki.

Ze względu na zbliżający się okres zbioru rzepaku, wskazanym jest przygotować się do tej akcji. — Sprzęt rzepaku ma być przeprowadzony w szybkim tempie ze względu na dużą tendencję wysypywania się. Wobec tego, każdy majątek posiadający posiany rzepak, przystąpi do zorganizowania tej akcji. Posiadane przez majątki maszyny żniwne mają być gotowe do pracy — jak i siła pociągowa — konie lub ciągniki — dla ciągników winien być przygotowany materiał pędny i smary. Każda maszyna żniwna ma mieć zapasowe noże. W wypadku braku maszyn żniwnych, należy zabezpieczyć odpowiednie siły robocze w takiej ilości, ażeby rozpoczęta akcja żniw nie przeciągała się. Przy zbiorze maszynowym lub ręcznym należy przygotować wystarczającą ilość wiązarek. Do wiązania przygotować wystarczającą ilość powróseł ze słomy, z braku słomy odpowiedniej na powrósła zastąpić sznurkami papierowymi zakończonymi z jednego końca kołeczkiem. Dla zwózki zaopatrzyć się w odpowiednią ilość plandek, żeby zapobiec wysypywaniu się nasion rzepaku przy naładowywaniu i w czasie transportu. Należy składać rzepak na czystych klepiskach, przewiewnych i łatwo dostępnych dla młocki. Przy przechowaniu rzepaku w słomie lub ziarnie zwracać pilną uwagę na jej stan, gdyż produkt ten jest łatwo zagrzewalny. Po wymłóceniu i dobrym oczyszczeniu przechowywać w suchym i przewiewnym składzie, nie zaniedbując szuflowania.

Dla wykonania pracy tej ręcznie zaopatrzyć się musi każdy majątek w kosy i grabie. Potrzebną siłę roboczą można uzyskać z obozów jeńców i innych, o czym porozumieć się należy ze Starostwem.

W sprawie zwalczania muszki rzepakowej.

Ze względu na pojawienie się muszki rzepakowej poleca się natychmiast przystąpić do akcji zwalczania. Sposób zwalczania: na ramie jeden na 4 mtr. rozpina się płótno, które smaruje się oliwą, 2-ch ludzi trzymając pochyło po obu stronach ten przyrząd nad rośliną idąc rzędami wyłapują muszkę, która lepi się do płótna.

(—) Podpis nieczytelny.

163.

L. V. 37-45 Katowice, 21 maja 1945 r.

OBWIESZCZENIE
IZBY SKARBOWEJ W KATOWICACH
o utworzeniu „4. Urzędu Skarbowego w Katowicach"

Dekretem z dnia 11 kwietnia 1945 r. o ustroju władz administracji skarbowej oraz skarbowych organów wykonawczych (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 64) zniesione zostały urzędy opłat stemplowych.

W związku z powyższym Izba Skarbowa w Katowicach zawiadamia, że czynności Urzędu Opłat Stemplowych w Katowicach przekazane zostały *„4. Urzędowi Skarbowemu w Katowicach"* (ul. Żwirki i Wigury 17).

Terytorialny zakres działania *„4. Urzędu Skarbowego w Katowicach"* obejmuje miasto Katowice oraz tę część powiatu katowickiego, która znajduje się poza terytorialnym zakresem działania Urzędów Skarbowych w Mysłowicach i Siemianowicach.

(—) Krzesiński
Dyrektor Izby Skarbowej:

164.

Nr. W. II-6/33/45.

OBWIESZCZENIE
IZBY SKARBOWEJ W KATOWICACH
w sprawie płatności podatków.

Podaje się do publicznej wiadomości, że w miesiącu czerwcu bieżącego roku płatne są następujące należności podatkowe:

a) do dnia 7-go czerwca podatek dochodowy od uposażeń, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę wypłaconych w miesiącu maju br.,

b) do dnia 25-go czerwca zaliczki na podatek obrotowy od obrotów osiągniętych w miesiącu maju br.,

c) do dnia 25-go czerwca zaliczki na podatek dochodowy z dz. I od dochodów osiągniętych w miesiącu maju br.,

d) natychmiast płatne są wszelkie inne dotychczas nieuiszczone należności podatkowe.

Indywidualnych upomnień Urzędy Skarbowe wysyłać nie będą.

Niewpłacone w terminie należności będą ściągnięte w drodze przymusowej wraz z odsetkami za zwłokę i kosztami egzekucji.

Izba Skarbowa.

165.

WYKAZ
Okręgowych Biur Pośrednictwa Pracy oraz miejscowości do nich przynależnych w pow. cieszyńskim.

1. Cieszyn: — miasto	Cieszyn
— gminy	Brzozówka
	Gumna
	Hażlach
	Krasna
	Mnisztwo
	Pastwiska
	Pogwizdów
	Puńców
	Zamarski
2. Skoczów: — miasto	Skoczów
— gminy	Bładnice
	Brenna
	Dębowiec
	Górki Małe
	Górki Wielkie
	Harbutowice
	Iskrzyczyn
	Kiczyce
	Kostkowice
	Kowale
	Łączka
	Nierodzim
	Międzyświec
	Ochaby
	Pierściec
	Pogórz
	Simoradz
	Wilanowice
	Wiślica
3. Ustroń: — gminy	Ustroń
	Hermanice
	Lipowiec
4. Goleszów: — gminy	Goleszów
	Bażanowice
	Cisownica
	Dzięgielów
	Godziszów
	Kisielów
	Kożakowice Dolne
	Kozakowice Górne
	Leszna Górna
	Ogrodzona

5. Istebna: — gminy Istebna
Jaworzynka
Koniaków

6. Zebrzydowice — gminy Zebrzydowice
Kaczyce
Kończyce Wielkie
Kończyce Małe
Marklowice Górne
Pruchna

7. Miejscowe Biuro Pośrednictwa Pracy w Wiśle — gmina Wisła

166.

WYKAZ

miejscowości wchodzących w skład Okręgowych Biur Pośrednictwa Pracy b. powiatu dobrodzieńskiego.

Okręg 7 Dobrodzień:

przy Magistracie obejmuje gminy:

Nazwa polska	*nazwa niemiecka*
Dobrodzień	Guttentag
Bziniec Stary	Erzweiler
Głowczyce	Eichwege
Gosławice	Coselgrund
Bziniec Nowy	Wilhelmsort
Gwoździany	Nagelszmieden
Kolejka	Heiny
Koszwice	Heidehammer
Ligota Dobrodź.	Elguth Guttentag
Łagiewniki Małe	Hedwigsruh
Makowczyce	Mohntal
Myslina	Bachheiden
Pludry	Wildfurt
Rzędowice	Mühlental
Skrzydłowice	Flügendorf
Szemrowice	Raunen
Turze	Iltenau
Warłów	Wisenau
Zwóz	Ahndorf

Okręg 8 Sieraków:

obejmuje gminy:

nazwa polska	*nazwa niemiecka*
Sieraków	Breitenmarkt
Ciasno	Teichwalde
Dzielna	Grenzingen
Jeżowa	Kreuzenfeld
Klekotna	Charlottental
Molna	Waldwiesen
Donoszów	Hegersfelde
Wędziny	Windeck
Zborowskie	Ostenwalde

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

OBWIESZCZENIE

Świadectwo uprawniające do wykonywania zawodu mierniczego górniczego po myśli art. 165 ust. 2 prawa górniczego otrzymał ob. inż. *Józef Janiszewski,* zamieszkały w Krakowie, Żytnia 14.

Katowice, dnia 7 maja 1945 r.

Wyższy Urząd Górniczy
p. o. Prezesa:
(—) *Brzeski* 37

OBWIESZCZENIE

Świadectwo uprawniające do wykonywania zawodu mierniczego górniczego po myśli art. 165 ust. 2 prawa górniczego otrzymał ob. inż. górniczy *Kazimierz Rachniowski,* zamieszkały w Częstochowie, ul. Dąbrowskiego nr 9.

Katowice, dnia 24 maja 1945 r.

Wyższy Urząd Górniczy
p. o. Prezesa:
(—) *Brzeski* 36

ZAPOWIEDŹ.

Podaje się do ogólnej wiadomości, że 1. *Czesław Cenckiewicz,* robotnik hutniczy, zamieszkały w Szopienicach, ul. Bagno nr 5, 2. *Maria Wojcikówna,* bez zawodu, zamieszkała w Oświęcimie, ul. Stolarska nr 8, chcą zawrzeć związek małżeński. Obwieszczenie zapowiedzi nastąpić powinno w Urzędzie Gminnym w Szopienicach i w Śląsko-Dąbrowskim Dzienniku Wojewódzkim.

Szopienice, dnia 2 czerwca 1945 r.

Urzędnik stanu cywilnego
(—) A. Czora. 40

ZGUBIONE DOKUMENTY.

Unieważnia się zgubione dokumenty: 1) zaświadczenie stwierdzające narodowość i miejsce zamieszkania wystawione przez Magistrat Sosnowiec, 2) legitymację służbową wystawioną przez Elektrownię Okręgową w Będzinie, 3) zezwolenie na prowadzenie składu wódek, wystawione przez Starostwo Grodzkie, Sosnowiec, 4) pokwitowanie Magistratu Sosnowiec na kwotę 1.600 zł za świadectwo przemysłowe na nazwisko Kanicki Karol, Sosnowiec, Czeladzka 9. *22*

Unieważnia się zgubioną Kartę rejestracyjną wystawioną przez Rejonową Komendę Uzupełnień Bielsko na nazwisko *Kotarba Marian,* zamieszkały Biała, ul. Żółkiewskiego 17. 26

Unieważnia się zrabowane dokumenty:
1. Kartę rejestracyjną wystawioną przez Rejonową Komendę Uzupełnień Katowice.
2. Świadectwo maturalne wystawione przez Korpus Kadetów w Rawiczu na nazwisko *Hupka Klemens Henryk,* Ochojec, ul. Wapienna 2. 27

Unieważnia się skradzione zaświadczenie rejestracyjne Nr 112/a wystawione przez Rejonową Komendę Uzupełnień Kraków oraz zaświadczenie rejestracyjne Komisji Weryfikacyjnej Kraków na nazwisko *Czepiel Antoni,* zamieszkały w Katowicach, ul. św. Stanisława Nr 3. 28

Unieważnia się skradzioną legitymację, wystawioną przez Dyrekcję Okręg. Kolei Państw. w Katowicach oraz karty żywnościowe na nazwisko *Macek Paweł* i rodziny, Brzęczkowice, Krakowska 44. 29

Unieważnia się zgubione dokumenty: Kartę rejestracyjną wystawioną przez R. K. U. Katowice, świadectwo dojrzałości wystawione przez Państwowe Gimnazjum Poznań na nazwisko Janus Czesław, Katowice, Stalmacha 18. 30

Unieważnia się zgubione świadectwo dojrzałości Seminarium Nauczycielskiego w Bochni, odpis świadectwa egzaminu praktycznego, oraz nominację na objęcie służby wydane przez Kuratorium Szkolne w Katowicach na nazwisko: *Gucwa Klementyna* z Osików, zamieszkałej Bochnia, ul. Krzęczków 1343. 31

Redakcja i Administracja: Urząd Wojewódzki Śląsko-Dąbrowski, ul. Jagiellońska 25, I, pok. 244, tel. wewn. 444 i 452

Za Redakcję: Dr. Piotr Bałowski.

Tłoczono w Drukarni Urzędu Wojewódzkiego Śląsko-Dąbrowskiego, Katowice, Francuska 33, w podw., tel. 327-54
Druk. Urz. Woj. Śl.-D. 719/V/45 (3000). —